

3. Bár szólunk fájó szívvel: Te mégy, mi maradunk,
De a Krisztus testében Mi egy-egy tag vagyunk;
Azt mondjuk, hogy elválunk, S még egyszer köszöntünk,
Pedig egy úton járunk, Egy irányba megyünk.
4. Ó, mért ejtsünk most könnyet, És búsak mért legyünk?
Hisz ismerjük az Egyet, Akivel mind megyünk;
Ki minket szent kezével Egy legelőn vezet,
S egy hazába vezérel Az egy úton minket.
5. A válás életünket Most ne keserítse;
Az Istennel szívünket A frigy egyesítse!
Mert Őt szívünkbe zártuk, Mint drága kincsünket,
Ha most búcsút is mondunk, Ne fájjon szívünknek!

156. Ó, szenvedj szívesen...

1. Ó, szen-vedj szí - ve - sen, Így a - kar - ja Is - ten;

Ha pró - bá - ra tesz Ő, Légy min - den - ben tű - rő!

2. Sok szenvedés leszen Részünk e földön lenn,
S ez hasonlökká tesz Jézus szent lényéhez.
3. A szenvedés tisztít, És jóra lelkesít;
És ez tesz kicsinné És engedelmessé.
4. Ki kicsiny, gyermeki, Azt Isten kedveli.
Jó néked, ha szeret Istened tégedet!
5. Ha gyermekként kéred, Ő meghallgat téged,
S addig el nem bocsát, Ameddig meg nem áld.